

ряваше, че основа та на Протатский съборъ въ Карея, е турила сама Св. Богородица, когато была на Св. Горѣ, макаръ този храмъ отъ само то си основаніе и да празнува деньтъ на уснѣніе. Като слушахъ тѣзи калугерскы дръжканици, азъ питахъ по нѣкога а че какъ е то тѣй, братія, спорѣдъ хронологията ся оказва, че еди кой си калугерь е живялъ у васъ 200 години, или че, патріархъ тѣ, кой то е освѣщавялъ храмъ тѣ ви, е былъ въ него време (когато е освѣщавалъ) едвамъ на три години отъ рожденіе то си?

— Това ный не знаемъ, смиренно ся съзнавахъ отци тѣ: — тѣй ны ся разказвали намъ старици тѣ, и нее наша работа да свѣрваме да ли сѣ истинскы тѣя преданія! . . .

А между това на слѣдющы тѣ пхтеншественници разказвахъ пакъ сѣщото.

Въ нѣкои отъ мѣнастыри тѣ ся получяхъ Гръцкы вѣстници изъ Ц-градъ и Атина, изъ тѣзи вѣстници, изъ политически видове, ги чете само мѣнастирското началство, за да узнае, да ли ся предвижда някоя опасность за нѣкоя държавѣ, и ако ся предвижда, то каквы мѣрки да ся предприемжтъ? Братіята не четжтъ вѣстници, какъ то отъ това, че повечето отъ тяхъ не знажтъ и да прочитжтъ, тѣй и отъ това, че духовници тѣ имъ съвѣтвжтъ да ся не отвѣчжтъ отъ дѣло то на спасеніе то. Книгы отъ духовно съдържаніе, освѣнъ църковны тѣ—Богослужебны тѣ, сѣщо така на рядко ся намиржтъ у калугеры тѣ: кыновіаты тѣ нѣмжтъ право да имжтъ книгы, кѣкъ то въобще и сяка собственностъ, а калугеры тѣ отъ другы тѣ общины ги е страхъ да читжтъ богословскы книгы, за да не паднжтъ въ искушеніе, и да не даджтъ на главѣ тѣ ся възможностъ да ся вдълбочава въ тайны тѣ на Божіи тѣ премудросты. Освѣнъ това не струва самъ си да ровишъ за раз'ясненія на различни тѣ съмнѣнія, кога то